

ONGEREMDE KINDERPRAAT

Winnende sokken en onverwachte vruchten

Ann Van der Flaas

(mama van Eli – 14 jaar,
Micha – 12 jaar, Abel – 10 jaar,
Juda 7 jaar en pleegmama van
Rafaël – 7 jaar)

De grote vakantie is weeral een tijd achter de rug. Dat bezorgt me een dubbel gevoel: enerzijds snakt ons gezin terug naar routine, vaste structuren, gecontroleerd ritme en logica in de maaltijden. Anderzijds kan een vakantie ooit écht te lang zijn? ... het allerleukste van élk vakantie zijn voor onze kinderen toch wel de kampen! We kiezen standaard voor kampen met een geloofsvisie, we voelen ons daar ontzettend veilig bij.

PJV (Pinkster Jeugd Vlaanderen) heeft al kampen (met overnachtingen) voor kindjes vanaf de 3e kleuterklas, EJV (Evangelisch JeugdVerbond) heeft er vanaf het 1e leerjaar... Maar dit jaar kozen we ook voor nog een ander 'kampje'. Onze 3 oudsten konden aansluiten bij Sportquest in Herentals. Eveneens een christelijke organisatie die naar achtergestelde buurten trekt en minderbedeelde wijken om de kinderen en jongeren van straat te halen en hen een zinvolle, sportieve namiddag te bezorgen. Uiteraard met een woordje uit de Bijbel en fijne getuigenissen en ruimte om relaties op te bouwen en te verdiepen. Onze jongens vallen niet binnen deze categorie. En we stuurden ze toch wel met enige bedenkingen voor mogelijke gevolgen... Ze zullen kinderen ontmoeten die het niet zo goed

hebben als zichzelf, ze zullen jongeren ontmoeten met grove en gemene taal. Ze zullen mensen ontmoeten met opvattingen die absoluut niet stroken met onze normen en waarden, ...

Ik zette ze elke dag netjes af rond 13:30 en pikte ze op rond 18:30u. Ze konden voor 1 euro avondeten mee-eten (samen met het team én de jongeren uit de buurt), voor een evenwaardige 1 euro konden ze in de namiddag ook een frisdrankje kopen. Dus ik dropte ze met 2 euro per kind, eentje voor een frisdrankje en eentje voor het avondeten. De tweede avond kwam Micha vertwijfeld naar mij: "Mama, ik hoop dat je niet boos gaat zijn." Degene die Micha kennen, weten dat het niet makkelijk is om echt boos op hem te zijn. Dus werd ik al lichtjes achterdochtig: "De euro's die je mij geeft voor Sportquest, zijn die vanaf het moment dat je ze geeft van mij?" "Euhm, als je bedoelt dat je de overschot in je spaarpot mag steken, dan is dat eigenlijk niet de bedoeling. Waarom stel je die vraag?" "Wel mama, er was vandaag een jongen die maar 80 cent had en dus geen avondeten kon betalen. Dat vond ik al erg, maar toen zag ik dat zijn broers wel allebei genoeg centjes bijhadden, kreeg hij bijna tranen in zijn ogen. Ik vond dat wel moeilijk en heb besloten om mijn geld van de frisdrank aan die jongen te geven, zodat hij tenminste kon avondeten met ons. Denk je dat dat een goede beslissing was?" Ik

reageer verontwaardigd: "Micha, denk je echt dat ik ooit boos zou zijn omdat je jouw frisdrank op-offert om een andere een warme maaltijd te kunnen geven?"

Het is wat twijfelend en nog niet met volle overtuiging, maar Micha gaf de hongerigen te eten. Dat is exact wat de Bijbel van ons vraagt. Nog straffer, als we dat doen, is het net alsof we het voor de Here Jezus doen.

De week ging voorbij en de laatste avond brak aan. Dan worden de ouders ook uitgenodigd om gezamenlijk nog van een hamburger te genieten (jawel, eveneens voor 1 euro) en te luisteren naar getuigenissen, een bedankwoordje, het in de bloemetjes zetten van bepaalde jongeren, ...

Je kan dan ook nog kleding kopen met het logo van Sportquest. Micha en Abel waren al eens gaan kijken naar het standje en wilden eigenlijk wel graag een T-shirt. De T-shirts gingen van 5 euro per stuk (de oudere reeks) tot 25 euro per stuk (de nieuwste van dit jaar). Abel en Micha kozen uiteindelijk, mits wat ouderlijke sturing, een kakigroene van 10 euro. Micha: "Stiekem zou ik ook nog graag de sokken hebben met het logo van Sportquest op, het stofje voelt zo goed!" Ik negeerde een beetje zijn stille hint tot een extra aankoop. De avond begon...

Ik zat wat achteruitgeleund mijn kinderen te beoordelen of ze wel

LEES ONLINE

beleefd waren, netjes op hun stoel zaten, niet al te storend gedrag vertoonden, ... Je kent dat wel, je wil nog eens terug kunnen komen met je kinderen dus je hoopt maar dat ze zich min of meer sociaal wenselijk gedragen en een voorbeeld zijn voor de kinderen en jongeren die niet die waarden meekregen.

Tot ik het team hoorde afroepen: "De volgende award willen we aan twee jongens geven die de hele week klaar stonden. Die uitblonken in behulpzaamheid en vriendelijkheid..." Ik was al maar half aan't opletten en wierp een bliksemblik naar Eli die één van bovengenoemde gedragingen toch aan het vertonen was. "... deze award, willen we als Team geven aan Eli en Micha De Laet!" Luid applaus en mijn mond valt open

tot op de grond! Ongelooflijk, thuis moet ik soms echt behoorlijk sakkeren, zeuren en argumenteren om ze iets gedaan te laten krijgen. Hetzelfde geldt voor vriendelijkheid die tussen de broers soms echt niet te bespeuren valt. Zelfs niet in een klein stoffig hoekje. En hier krijgen ze gewoon een award voor vriendelijkheid en behulpzaamheid? "... en deze award bestaat uit een prachtig paar sokken van Sportquest!" Ik wierp een blik naar Micha en zijn ogen glinsterden! Hij kwam meteen naar mij gespurt: "Mama! Ik heb toch nog de sokken die ik wou! Ze voelen zo heerlijk! Nu heb ik een T-shirt én sokken en dat allemaal dankzij jou!" Ik frons mij wenkbrauwen en vraag: "Ok, de T-shirt was een cadeautje, maar met de sokken heb ik toch niks te maken?"

"Maar jawel mama, jij hebt ons toch zo opgevoed? Dat we willen helpen en vriendelijk zijn?" Voor de tweede maal deze avond valt mijn mond open tot op de grond...

Blijkbaar lijkt dat gezeur, gesakker en geargumenteer toch mooie vruchten af te werpen. Blijkbaar zijn mijn thuis soms onbeschofte, onvriendelijke, onbehelpzame kinderen buitenshuis toch net iets anders. En zit hun hart diep vanbinnen op de juiste plaats...

Bemoediging aan alle ouders die thuis soms een driftige peuter, een onhebbelijke kind of een arrogante puber hebben: wat je zaait zal ooit geoogst worden... Misschien zie je zelf de vruchten niet, maar weet dat anderen ervan zullen genieten!